

Hodnocení bakalářské práce Ivety Sládkové Portrét regionálního autora – Ladislav Beran.

Autorka si zvolila jako téma práce analýzu děl píseckého patriota (dnes tříasedmdesátíka), muže aktivního v mnoha oborech (tanečník, choreograf, policista, scénárista, spisovatel), znalce Rodokapsů, Rozruchů i K. Čapka, J. Marka, O. Pavla, ctitele kriminálních seriálů a detektivních příběhů, jimž se také věnoval coby autor (dle údajů v práci jich napsal více než tři desítky) a od r. 1990 též člena Obce spisovatelů.

Na doporučení L. Berana si bakalářka zvolila k jeho prezentaci a ke své analýze tři z textů s kriminální tematikou: Jak jsem potkal lidi (1995), Četnické povídky ze starého kufru (2004) a Námluvy se zločinem (2017). Celá práce mi přijde, jako by byla zahalena do jakéhosi „krajanského“ či „sousedského“ hávu: nejen že jednotlivé příběhy jsou velmi úzce spojeny s regionem, městem (Písek) či dokonce s jeho částí (Portyč), neobvyklé jsou rovněž respekt a úcta k autorovi (s nímž se studentka navíc osobně setkala), značná je též míra empatie a investice citu i vzácná atmosféra pokory a silný vztah k Písku vůbec, jež prací prolínají a jež jsou přítomny též v převyprávění jednotlivých povídek i v jejich interpretacích.

L. Beran je představen jako autor pozoruhodný, v záplavě exhibujících či bulvárních titulů usilujících o rychlý prodej a krátkodobou „slávu“ vrostlý do „starého“, čistého, prostého příběhu, v němž jsou na jedné straně zloději, lupiči, kasaři, vrazi a podobná sebranka a na straně druhé ochránci spravedlnosti (jak ostatně pravily zákony Rodokapsu, Rozruchu, ale též Rychlých šípů či Mayo-vých indiánek). A onen čistý a průhledný (jakkoliv samozřejmě často vynalézavě zamotaný) případ mající vždy blíže ke staropražským kriminalistickým „idylkám“ J. Marka či K. Čapka než k intelektuálním erupcím J. Škvoreckého je také partou píseckých pátračů, četníků atd. úspěšně vyřešen. A rád dodávám, že stejně poutavě, citlivě, kultivovaně, zaujatě a navíc čtivě dokáže předložené spektrum zlých činů interpretovat též autorka. Klobouk dolů.

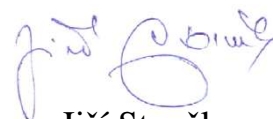
Kvalitní práce je uzavřena skvělou kapitolkou nazvanou Rešerše, v níž zmíněny mnohé (jakkoliv jde toliko o výsek) z reflexí textů L. Berana ať již v tisku regionálním či celostátním a v níž jsou připomenuta i významná ocenění, jichž se L. Beranovi za jeho díla dostalo.

Po přečtení práce mne napadla slova pronesená kdysi Josefem Škvoreckým: „*Kdyby autoři tzv. budovatelských románů žili svého času v Hollywoodu byli by všichni milionáři.*“ V sousedství hororů, sci-fi, fantasy atd. kupodivu prosté a snad lokální případy píseckých vyšetřovatelů působí jako pohazení. A to nejen zásluhou L. Berana, ale též zásluhou autorky předložené práce.

Co mi vadí: snad až přílišná obecnost první části práce s několika neobratnými formulacemi a stylistickými či formálními nedostatky, ostatní již jsou víceméně drobnosti, ale jsou: *dočinění* (s. 7), *od roku 1990 je členem do Obce spisovatelů* (s. 11), věta s podivným obsahem *Vzápětí dorazili i Mach a Studnička, vyžádali si doklady obou bratrů a spokojeně se na ně usmál* (s. 24), žel i chyby v interpunkci (12, 34).

Vedle nich ale stojí kvalita celé práce, kterou k obhajobě doporučuji a navrhuji hodnotit jako velmi dobrou.

V Plzni 28. 5. 2018

Jiří Staněk
vedoucí práce